

## Nr 22.

Ankom till riksdagens kansli den 16 april 1931 kl. 12 m.

*Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om ändrad lydelse av 5, 6, 7 och 8 §§ förordningen den 16 maj 1884 angående patent.*

Genom en den 26 februari 1931 dagtecknad, till lagutskott hänvisad proposition, nr 136, vilken behandlats av första lagutskottet, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagda, i statsrådet och lagrådet förda protokoll, föreslagit riksdagen att antaga följande förslag till

### L a g

**om ändrad lydelse av 5, 6, 7 och 8 §§ förordningen den 16 maj 1884 (nr 25) angående patent.**

Härigenom förordnas, att 5, 6, 7 och 8 §§ förordningen den 16 maj 1884 angående patent, vilka lagrum ändrats, 5, 6 och 8 §§ genom lag den 9 maj 1902 (nr 45) och 7 § senast genom lag den 23 april 1920 (nr 162), skola — 7 § i nedan intagen del — erhålla följande ändrade lydelse:

#### 5 §.

Finner patentmyndigheten, att sökanden ej fullgjort vad enligt 4 § 1 mom. honom ålegat, skall patentmyndigheten hålla sökanden till handa eller, om fullständig adress uppgivits, med posten till honom översända skriftlig under rättelse därom med föreläggande för honom att inom viss tid skriftligen yttra sig över anmärkningen och avhjälpa förefintlig brist.

Underlåter sökanden att inom föreskriven tid yttra sig i ärendet, skall patentmyndigheten avföra ansökningen; ägande sökanden dock att återuppliva densamma genom att inom fyra månader från utgången av förenämnda tid till patentmyndigheten inkomma med yttrande och en avgift (återupplivningsavgift) av tjugufem kronor.

Inkommer sökanden inom tid, som i första stycket sägs, med yttrande eller inom tid, som i andra stycket stadgas, med yttrande och återupplivningsavgift,

men avhjälpes anmärkt brist icke inom föreskriven tid, äge patentmyndigheten förklara ansökningen förfallen.

### 6 §.

Finner patentmyndigheten, att uppfinningens föremål icke är av sådan beskaffenhet, att patent därå må meddelas, eller att uppfinningen uppenbarligen icke är ny, eller att sökande, vilken uppgivit annan såsom uppfinnare, ej visat, att han är dennes rättsinnehavare, eller att sökande underlåtit att erlagga ansökningsavgift, skall patentmyndigheten på sätt i 5 § sägs lämna sökanden skriftlig underrättelse därom med föreläggande för honom att inom viss tid skriftligen yttra sig över anmärkningen och avhjälpa förefintlig brist.

Underlåter sökanden att inom föreskriven tid yttra sig i ärendet, äge vad i 5 § andra stycket stadgas motsvarande tillämpning.

Inkommer sökanden inom tid, som i första stycket sägs, med yttrande eller inom fyra månader från utgången av sagda tid med yttrande och återupplivningsavgift, men avhjälpes anmärkt brist icke inom föreskriven tid, äge patentmyndigheten avslå ansökningen.

### 7 §.

Äro ansökningshandlingarna fullständiga och har anledning ej förekommit att, efter ty i 6 § sägs, avslå ansökningen, låte patentmyndigheten, efter underrättelse därom till sökanden på sätt i 5 § sägs, i allmänna tidningarna införa kungörelse om ansökningen med uppgift å dess huvudsakliga innehåll; hålle ock ansökningshandlingarna hos patentmyndigheten tillgängliga för en var, som önskar därav taga kännedom.

Under — — — — — patentansökningen.

Inom — — — — — erlagts.

Efter — — — — — avgörande.

Möter — — — — — offentliggöras.

### 8 §.

Då genom beslut av patentmyndigheten, vilket ej givits å patentmyndighetens besvärsavdelning, patentansökning förklarats förfallen eller blivit avslagen, skall underrättelse om beslutet med skälen därför skriftligen delgivas sökanden på sätt i 5 § sägs.

Är sökanden missnöjd med beslutet, äge han att vid talans förlust inom två månader från beslutets dag hos patentmyndighetens besvärsavdelning anföra besvär. Vid besvären foge sökanden en avgift (besvärsavgift) av sjuttiofem kronor, vid äventyr, om avgiften icke erlagts före nämnda tids utgång, att besvären icke upptagas till prövning.

Patentmyndighetens besvärsavdelning skall bestå av patentmyndighetens chef såsom ordförande samt tre av Konungen utsedda tekniskt kunniga ledamöter; i handläggning och avgörande av ärende, vars beskaffenhet sådant påfordrar, skall delta en av Konungen inom patentmyndigheten därtill förord-

nad rättskunnig ledamot. Besvärsavdelningen är beslutför, när förutom patentmyndighetens chef och i förekommande fall den rättskunnige ledamoten minst två av de övriga ledamöterna äro tillstädes. Såsom besvärsavdelningens beslut gälle den mening, varom flertalet förenar sig, eller vid lika röstetal den mening, som biträdades av ordföranden. Besvärsavdelningen äge att till utredning i ärende, som ankommer på dess prövning, låta vid allmän domstol höra vittnen. Närmare bestämmelser om besvärsavdelningens verksamhet meddelar Konungen.

Angående underrättelse om beslut, enligt vilket patentmyndighetens besvärsavdelning funnit patentansökning icke kunna bifallas, gälle vad i första stycket sägs.

Över sådant beslut äge sökanden att vid talans förlust inom två månader från beslutets dag hos Konungen anföra besvär.

---

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1931 men äger icke tillämpning i fråga om förelägganden och beslut, som av patentmyndigheten givits före nämnda dag.

---

Beträffande de skäl, som ligga till grund för förslaget, får utskottet, i den mån redogörelse därför ej lämnas här nedan, hänvisa till de vid denna proposition ävensom Kungl. Maj:ts proposition nr 135 fogade protokollen.

Propositionen innebär en ny ordning för patentärendenas behandling och förutsätter en omorganisation av patentmyndigheten, patent- och registreringsverket. Förslag härom har förelagts riksdagen i proposition nr 135. Båda propositionerna grunda sig på ett den 16 oktober 1930 avgivet sakkunnigbetänkande.

*Förslagens  
tillkomst.*

Över betänkandet hava kommerskollegium samt patent- och registreringsverket avgivit utlåtanden. Tillfälle till yttrandes avgivande har av kommerskollegium beretts samtliga handelskamrar i riket, Sveriges industriförbund, fullmäktige i jernkontoret och svenska teknologföreningen samt av patent- och registreringsverket svenska uppfinnareföreningen, svenska patentombudsforeningen, svenska föreningen för industriellt rättsskydd samt patent- och registreringsverkets tjänstemannaförening.

Båda ämbetsverken jämte de organisationer, som inkommit med yttranden, äro ense om behovet av de ifrågasatta åtgärderna och hava jämväl i det stora hela lämnat förslaget, så vitt i denna proposition är i fråga, utan erinran.

Vid remissen till lagrådet av lagförslaget angavs gången av patentärendenas behandling enligt nuvarande ordning på följande sätt:

*Gällande  
ordning.*

»Enligt 4 § 1 mom. i nämnda förordning skall den, som vill erhålla patent, till patentmyndigheten ingiva eller i betalt brev insända skriftlig ansökan samt därvid foga beskrivning över uppfinningen och de ritningar, som er-

fordras för att tydliggöra beskrivningen, ävensom, där sådant behöves, modeller, varuprov och dylikt. Ansökningen skall innehålla uppgift om sökandens namn, yrke och postadress samt uppfinningens benämning. Beskrivningen skall vara så tydlig och fullständig, att sakkunnig person bör kunna med ledning därav utöva uppfinningen. Däri skall bestämt angivas vad sökanden anser vara det nya i uppfinningen. Är sökanden ej boende inom riket, skall han vid ansökningen föga jämväl fullmakt för ett inom riket bosatt ombud att i allt vad patentet angår svara för honom. Sökes patent å flera uppfinningar, skola särskilda ansökningshandlingar för vardera ingivas.

I 2 mom. föreskrives, att sökande, som uppgivit annan såsom uppfinnare, skall förete handling, som visar, att han är dennes rättsinnehavare.

Enligt 3 mom. i samma paragraf åligger det därjämte sökanden att bifoga en avgift (ansökningsavgift) av femtio kronor.

I patentförordningens 5 § stadgas, att, om patentmyndigheten finner, att sökanden ej fullgjort vad enligt 4 § 1 mom. ålegat honom, skriftlig underrättelse härom skall hållas sökanden tillhanda eller, om fullständig adress uppgivits, med posten översändas till honom. Därest sökanden ej inom viss av patentmyndigheten bestämd tid fullgör vad som brister, äger patentmyndigheten förklara ansökningen förfallen.

Enligt 6 § i patentförordningen äger patentmyndigheten genast avslå ansökningen, därest uppfinningens föremål icke är av sådan beskaffenhet, att patent därå må meddelas, eller uppfinningen uppenbarligen icke är ny, eller där sökande, vilken uppgivit annan såsom uppfinnare, icke har visat, att han är dennes rättsinnehavare, eller sökande har underlåtit att erlægga ansökningsavgift. Emellertid har praxis så utvecklats, att även i fall, som avses i 6 §, underrättelse (föreläggande) alltid meddelas sökanden och att eventuellt avslag således icke sker förrän efter den förelagda tidens utgång.

I 7 § meddelas föreskrifter angående förfaringssättet för den händelse ansökningshandlingarna äro fullständiga och anledning ej förekommit att, efter ty i 6 § sägs, genast avslå ansökningen.

Slutligen föreskrives i 8 §, att, om patentansökning förklarats förfallen eller blivit avslagen, underrättelse om beslutet med skälen därför skall skriftligen delgivas sökanden så som i 5 § stadgas för där avsedda fall. Är sökanden missnöjd med beslutet, äger han att vid talans förlust innan klockan tolv å sextionde dagen från beslutets dag anföra besvär däröver hos Konungen.

Över patents meddelande får däremot besvär ej anföras, utan den, som anser sin rätt vara genom patentet förnärmat, har att vid domstol föra talan om patentets ogillande (18 §).

---

För närvarande förekommer det mycket ofta, att den patentsökande underlåter att fullgöra patentmyndighetens föreläggande d. v. s. uraktlåter att svara eller ock inlämnar en svarsskrivelse, i vilken han, vanligen utan närmare motivering, överlämnar ärendet till avgörande. I dylika fall företager patentmyndigheten en ny prövning av ärendet. Någon gång resulterar denna prövning i att ansökningen trots det givna föreläggandet godkännes i befintligt skick

eller att ett nytt, annorlunda avfattat föreläggande gives och att patent till sist kan beviljas, men i regel befinner sig ärendet i sådant skick, att avslags- eller förfallobeslut följer. Ett sådant beslut måste emellertid föregås av en ganska omständlig handläggning. Vederbörande tekniske ledamot har först att inför den byråchef, som förestår avdelningen, verkställa en förberedande föredragning av ärendet. Den slutliga föredragningen sker sedermera inför generaldirektören och avdelningschefen. Är fråga om förfallobeslut eller sådant avslagsbeslut, som grundar sig på juridiska skäl, skall jämväl byrådirektören på administrativa avdelningen i egenskap av rättskunnig närvara och deltaga i beslutet. Finner generaldirektören ärendets beskaffenhet kräva flera ledamöters hörande, äger han tillkalla sådana. Beslut fattas enligt flertalets mening med utslagsröst för generaldirektören. — Beslut om ansöknings godkännande till kungörande eller om meddelande av patent kan däremot fattas av avdelningschefen, den föredragande tekniske ledamoten och i förekommande fall den rättskunnige ledamoten, därest de äro om beslutet ense.

De flesta avslagna och förfallna ärenden tillhöra den kategori, där föreläggande icke besvarats eller där ärendet, på sätt nyss nämnts, av sökanden överlämnats till avgörande. Anledningen till att svar ej avgives lärer ofta vara den, att sökanden ej vill underkasta sig det besvär, som är förenat med ett formellt återtagande av ansökningen. Det kan också inträffa, att vederbörande ombud ej lyckas erhålla besked från sökanden, huruvida och i vad mån ansökningen skall fullföljas. Om i dylika fall ombudet skulle återtaga ansökningen och ärendet följaktligen avföras, föreläge icke någon annan möjlighet för sökanden att få detsamma återupptaget än genom ingivande av ny ansökan. Den nya ansökningsdagen bleve då avgörande vid bedömande av uppfinningens nyhet. Om däremot ombudet, i stället för att återtaga ansökningen, underlåter att svara eller överlämnar ärendet till beslut, blir påföljden visserligen i regel avslag eller förfalloförklaring, men möjligheten att anföra besvär — eventuellt med omskrivna patentanspråk — står då sökanden öppen. Det är helt naturligt, att denna för sökanden mera bekväma och samtidigt mera gynnsamma men för patentverket vida mer tyngande utväg i regel av sökandena anlitas.»

I propositionen nr 135 erinras om, att behandlingstiden för en patentansöknings för närvarande i regel är mycket lång och att stor balans av sådana ärenden uppkommit inom verket. Rörande dessa förhållanden får utskottet hänvisa till den i samma proposition, sid. 11 o. f., lämnade framställningen samt där intagna uppställningar över balansen, medelbehandlingstiden m. m.

Till undanröjande av de ovan berörda olägenheterna hava de sakkunniga föreslagit, såvitt berör propositionen nr 136, dels föreskrift om obligatoriskt avförande i vissa fall av patentansökningar med rätt för den, vars ansökning sålunda avförts, att inom viss tid kunna få ärendet återupplivat för vidare behandling, dels ock införandet av en ny instansordning i patentärenden.

*De sakkunnigas  
förslag.*

Avförande av  
patentansök-  
ningar.

I förstnämnda avseendet har föreslagits, att därest sökanden underlåter att inom föreskriven tid avgiva infordrat yttrande, ansökningen skall — i likhet med vad som redan nu tillämpas på sina håll i utlandet — avföras men med rätt för sökanden att inom en tid av 120 dagar från tidsfristens utgång på begäran få ansökningen återupplivad. För återupplivning skulle erläggas en särskild avgift.

Besvärs-  
instansen.

Beträffande spörsmålet om det ändamålsenligaste systemet för patentärendenas handläggning hava de sakkunniga i syfte att öka ledamots avverkningskapacitet föreslagit, att åt ledamoten — vilken utför granskning och meddelar förberedande beslut samt alltså handlägger ärendena från första början — uppdroges att självständigt meddela patent i sådana ärenden, där invändning icke blivit framställd. Därjämte hava de sakkunniga i enahanda syfte föreslagit, att ärenden, däri avslags- eller förfallobeslut ifrågasättes — vilka ärenden, såsom förut nämnts, nu föredragas av den tekniske ledamoten inför avdelningschefen och därefter, i närvaro av den senare jämte i förekommande fall den administrative byrådirektören, inför generaldirektören — skulle föredragas av ledamoten inför avdelningschefen och, där ärendena så påfordrade, verkets sekreterare såsom rättskunnig ledamot samt avgöras av avdelningschefen. Den kollegiala behandlingsformen borde dock enligt de sakkunniga icke övergivnas, med mindre — under bibehållande av regeringsrätten såsom högsta instans i samma omfattning som för närvarande — inom patentverket inrättades en särskild mellaninstans, besvärsavdelningen, för prövning av besvär över avslags- och förfallobeslut. Ärende, vari invändning framställt, skulle ävenledes handläggas och avgöras i sistnämnda ordning, dock att, om avdelningschefen funne ärendet trots invändningen böra leda till patent, ärendet skulle underställas besvärsavdelningen. Till skillnad från besvärsavdelningen skulle de avdelningar, som i första hand hade att taga befattning med patentärendena och i vissa fall fatta beslut, benämnas anmälningsavdelningarna.

Besvärsavdelningen skulle bestå av verkets chef såsom självskriven ordförande samt tre tekniska ledamöter ävensom, där ärendets beskaffenhet sådant påfordrade, den administrative byrådirektören såsom rättskunnig ledamot. Besvärsavdelningens åligganden skulle, såsom nyss angivits, i första hand bestå i handläggning av från anmälningsavdelning genom besvär fullföljda avslags- och förfalloärenden, varjämte besvärsavdelningen skulle underställningsvis pröva sådana ärenden, i vilka anmälningsavdelning funnit inkomna invändningar böra lämnas utan avseende. Till besvärsavdelningens åligganden skulle ytterligare höra att avgiva utlåtanden i besvärsfall, som från regeringsrätten remitterats till ämbetsverket för yttrande, ävensom att avgiva yttranden, som av domstolar begärts i mål rörande upphävande av patent, meddelande av tvångslicens eller intrång i patent. Slutligen borde besvärsavdelningen hava att handlägga ärenden, som anginge författningar rörande patent. För beslutförhet skulle erfordras närvaro av förutom ämbetsverkets chef eller den rättskunnige ledamoten minst två tekniska ledamöter. Beslut skulle fattas

i enlighet med flertalets mening med utslagsröst för ordföranden. Muntliga förhandlingar borde kunna förekomma, men därjämte syntes avdelningen böra erhålla befogenhet att till utredning av visst ärende påkalla förhör med vittnen och sakkunniga inför domstol. Den, som till besvärsavdelningen fullföljde ett patentärende, skulle enligt de sakkunnigas förslag jämväl erlägga en särskild avgift.

Propositionen överensstämmer med grunderna för de sakkunnigas förslag.

*Propositionen.*

Vid granskningen av lagförslaget har utskottet icke funnit anledning till anmärkning och får utskottet därför hemställa,

*Utskottet.*

att förevarande proposition nr 136 må av riksdagen bifallas.

Stockholm den 16 april 1931.

På första lagutskottets vägnar:

A. ÅKERMAN.

Vid detta ärendes behandling hava närvarit:

från första kammaren: herrar *Åkerman*, greve *Spens*, *Klefbeck*, *Larson* i *Lerdala*, *Anderson* i *Hägelåkra*, *Hjalmarsson* och *Julin*;

från andra kammaren: herrar *Björkman*, *Nilsson* i *Antnäs*, *Lindley*, *Olsson* i *Rimforsa* och *Johansson* i *Brånalt*, fru *Östlund*, fröken *Wellin* samt herr *Olsson* i *Mellerud*.